

Sygn. akt II K 1452/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant Artur Pokojski

przy udziale Prokuratora Anny Menażyk

po rozpoznaniu w dniu 05.01.2017 r. sprawy

D. J. (1), ur. (...) w B.,

córki A. i H. z domu D.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 20 do 21 września 2014 r. w G. podszywając się pod A. B. wykorzystwała jej wizerunek w postaci zdjęć oraz dane osobowe, które zamieściła na założonych przez siebie w trzech portalach internetowych - www.ogloszenia.trojmiasto.pl, www.wroclawiak.pl i www.gdansk.ogloszenia24.pl ogłoszeniach o świadczeniu usług erotycznych, w celu wyrządzenia pokrzywdzonej szkody osobistej,

tj. o przestępstwo z art. 190a § 2 k. k.

I. oskarżoną D. J. (1) uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, czyn ten kwalifikuje z art. 190a § 2 k. k. i za to przy zastosowaniu art. 37 a k. k. na podstawie art. 190a § 2 k. k. w zw. z art. 190a § 1 k. k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k. k. skazuje ją na karę grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda;

II. na podstawie art. 46 § 2 k. k. zasądza od oskarżonej D. J. (1) na rzecz pokrzywdzonej A. B. nawiązkę w kwocie 3.000 (trzech tysięcy) złotych;

III. na podstawie art. 626 § 1 k. p. k., art. 627 k. p. k. oraz art. 1, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1.030,10 złotych, w tym wymierza jej opłatę w kwocie 300 złotych.

Sygn. akt II K 1452/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. B. i D. J. (1) były koleżankami, poznały się około 2009 - 2010 roku przy okazji wykonywania przez pokrzywdzoną tatuażu w salonie tatuażu należącym do oskarżonej. Dnia 20 lipca 2014 roku między kobietami doszło do kłótni, oskarżona miała do pokrzywdzonej pretensje, że spotyka się z jej byłym partnerem M. S. i że rozbiła ich związek. Od tego dnia kobiety nie widziały się. We wrześniu 2014 roku oskarżona dzwoniła do M. S. z pytaniem, czy jest w związku z A. B. oraz czy wie, z kim się zadaje. Następnie pokrzywdzona otrzymała od niej serię obraźliwych sms – ów.

Dnia 20 września 2014 roku oskarżona D. J. (1) podszywając się pod A. B. umieściła na portalach internetowych www.ogloszenia.trojmiasto.pl oraz www.gdansk.ogloszenia24.pl ogłoszenia o odpłatnym świadczeniu

usług erotycznych przez pokrzywdzoną, wykorzystując jej dane osobowe, numer telefonu oraz zdjęcia pokrzywdzonej ściągnięte z jej konta na portalu F..

Dnia 21 września 2014 roku oskarżona D. J. (1) podszywając się pod A. B. umieściła na portalu internetowym www.wroclawiak.pl ogłoszenie o odpłatnym świadczeniu usług erotycznych przez pokrzywdzoną, wykorzystując jej dane osobowe oraz zdjęcia pokrzywdzonej ściągnięte z jej konta na portalu F..

W dniu 21 września 2014 roku po północy pokrzywdzona A. B. zaczęła otrzymywać telefony i sms – y od mężczyzn, zainteresowanych świadczeniami przez nią rzekomo usługami seksualnymi, o których wiedzę mieli z powyższych ogłoszeń zamieszczonych w Internecie. Pokrzywdzona po tym, jak dowiedziała się o fakcie zamieszczenia w jej imieniu tych ogłoszeń, zgłosiła naruszenie administratorom powyższych portali internetowych oraz zażądała ich usunięcia. Przez około pół roku po usunięciu tych ogłoszeń pokrzywdzona nadal otrzymywała telefony i sms – y od mężczyzn zainteresowanych rzekomo świadczeniami przez nią usługami erotycznymi.

Dnia 22 września 2014 r. o godzinie 02.20 A. B. otrzymała od oskarżonej sms – a o treści: „ piękne było to ogłoszenie, prawie się posikałam, jak mi je przysłali i to nie moja robota, jak się żaliłaś koleżance, ale wiem, kto ci to zrobił i sponsoruję jej kolejne pomysły, bo bardzo mi się podobają”. Tego samego dnia oskarżona wysłała wiadomość do M. S. z linkiem do przedmiotowego ogłoszenia na portalu www.ogloszenia.trojmiasto.pl i adnotacją, że nie wiedziała, że im się nie przelewa i że jego dziewczyna musi dorabiać. D. J. (1) na profilu F. umieściła link do powyższego ogłoszenia z komentarzem, że widzi, że A. B. znalazła sobie nowy zawód. Oskarżona kontaktowała się również z matką M. S., pytając ją, czy wie, czym zajmuje się pokrzywdzona, że jest prostytutką, że jest uzależniona od seksu, narkotyków i alkoholu.

Dowód: zeznania świadka A. B. - k. 2 – 5 załącznika nr 1 do a/o, k. 162 – 165 zbioru C, k. 37 – 39; zeznania świadka M. S. – k. 33 – 34, 166 – 168 zbioru C, k. 39; wydruki ogłoszeń – k. 8 – 10 załącznika nr 1 do a/o; informacja od administratora portalu wroclawiak.pl – k. 16 – 17 załącznika nr 1 do a/o; informacja od (...) Sp. z o. o. – k. 39, 53, 148 – 156 załącznika nr 1 do a/o; informacja od administratora portalu www.gdansk.ogloszenia24.pl – k. 44 załącznika nr 1 do a/o; informacja od administratora portalu www.trojmiasto.pl – k. 45 załącznika nr 1 do a/o; informacja od Grupy (...) Sp. z o. o. – k. 56 – 57 załącznika nr 1 do a/o; wyjaśnienia oskarżonej – k. 36 -37

W toku postępowania przygotowawczego oskarżona D. J. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że A. B. była jej znajomą, którą stawiała na nogi w różnych sytuacjach. Oskarżona podała, że M. S. był jej chłopakiem, rozstała się z nim „dość ostro”, pobił ją w S.. M. zdradził ją z A., zerwali ze sobą. D. J. wyjaśniła, że A. ukradła jej dokumenty, jej nagie zdjęcia, komputer. Nie składała zawiadomienia o przestępstwie w tych sprawach. A. i M. mieli dostęp do jej mieszkania, mieli hasło do Wi – Fi. M. wyprowadził się od niej definitywnie pod koniec lipca 2014 roku. Z A. zerwała kontakt jakiś miesiąc później, jak dowiedziała się, że są razem. Nie pamięta dokładnie, kiedy doszło do kradzieży jej dokumentów, zdjęć i laptopa przez A., wkrótce potem wybuchła ta afera. Oskarżona podała, że jej zdaniem, te ogłoszenia zostały umieszczone w Internecie przez A. lub M., tak naprawdę zrobiła to A., żeby się jej pozbyć i mieć M., nastawić go przeciwko niej, zrobić z siebie ofiarę. D. J. (1) wyjaśniła, że miała Internet bezprzewodowy, wystarczyło usiąść na klatce schodowej. M. mieszkał z nią w okresie od 2006 r. do lipca 2014 r., więc znał jej hasła, sam je ustawiał. A. B. często u niej bywała, oskarżona udostępniła jej swoje hasło, żeby mogła logować się do Internetu na swoim telefonie. Korzystała też z laptopa oskarżonej, знаła hasło. D. J. (1) podała, że widziała nagie zdjęcia A., które przysłała jej znajoma na F.. A. oficjalnie wrzucała na F. swoje nagie zdjęcia, nie miała z tym problemu. Oskarżona wyjaśniła, że nie miała jej zdjęć w komputerze, widziała je na F.. Podejrzewa, że M. i A. spotykali się od maja 2014 roku. Z ich powodu uciekła z Polski, nękali ją. M. ją śledził, parę razy ją poszarpał, przychodził pod jej dom, wyzywał ją, potem mówił, że ją kocha. Są w bardzo silnym konflikcie, nie chce mieć z nimi nic wspólnego, zrobili jej zbyt dużo krzywdy.

wyjaśnienia oskarżonej – k. 120 – 123 załącznika nr 1 do a/o

W postępowaniu przed Sądem oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że rzadko kogo do siebie dopuszcza, A. była jedną z niewielu takich osób. Wiedziała, że mają z M. trudną sytuację, że M. ją zdradził, że poderwała „małolata”, żeby mu dopieć. Dobrze wiedziała, że oskarżona bardzo kocha M. i tak naprawdę

chce do niego wrócić, tylko chce dać mu nauczkę. D. J. (1) wyjaśniła, że pomimo tego, że wydawało się jej, że się przyjaźnią, A. wykorzystała sytuację, „wskoczyła mu do łóżka”, nastawiła go przeciwko niej. Oskarżona podała, że gdy dowiedziała się o tym, to ją „poniosło”. Była zrozpaczona, poczuła się potwornie zdradzona. Zrobiła to w emocjach, wystawiła te ogłoszenia. Pościągła zdjęcia A. z jej F. i wystawiła te ogłoszenia. Wie, że nie powinna tego robić, ale „poniosło ją”. Próbowała przeprosić przez obrońcę i załagodzić sytuację, nie chciała tego robić osobiście, bo całkowicie zerwali kontakt. Nie udało jej się przeprosić pokrzywdzonej. Skłamała, że A. ukradła jej komputer, zrobił to M.. Zdjęcia, które umieściła na tych portalach były dostępne na F.. Poza tym zdjęciami wykorzystała numer telefonu A.. Nie wie, jak długo te ogłoszenia były w Internecie. Dwa dni później ktoś jej wysłał artykuł z O..pl, gdzie była opisana ta sytuacja.

wyjaśnienia oskarżonej - k. 36 – 37

W toku postępowania przygotowawczego oskarżona została poddana badaniu przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w wydanej opinii sądowo – psychiatrycznej zgodnie stwierdzili, że nie jest ona chora psychicznie ani upośledzona umysłowo. U oskarżonej rozpoznano osobowość nieprawidłową z odchyleniami w sferze charakteru, w wywiadzie – uzależnienie od środków psychoaktywnych (aktualnie w okresie abstynencji). W odniesieniu do zarzucanego jej czynu biegli zgodnie orzekli, że oskarżona nie miała zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania czynu i pokierowania swoim postępowaniem. W aktualnym stanie zdrowia psychicznego D. J. (1) może uczestniczyć w czynnościach procesowych, jej stan psychiczny pozwala na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Dowód: opinia sądowo – psychiatryczna – k. 130 – 132 załącznika nr 1 do a/o

Oskarżona D. J. (1) nie była uprzednio karana przez Sąd.

Dowód: dane o karalności – k. 79, 172 załącznika nr 1 do a/o; k. 30

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonej co do popełnienia zarzucanego jej czynu nie budzi wątpliwości. Sąd ustaleń w tym zakresie, jak i w zakresie stanu faktycznego dokonał w oparciu o wiarygodny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w szczególności w postaci: zeznań świadków A. B. i M. S., wydruków przedmiotowych ogłoszeń, informacji uzyskanych od administratorów portali internetowych wroclawiak.pl, www.gdansk.ogloszenia24.pl, www.trojmiasto.pl, informacji od (...) Sp. z o. o. oraz od Grupy (...) sp. z o. o., danych o karalności, opinii sądowo – psychiatrycznej oraz wyjaśnień oskarżonej złożonych na rozprawie.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd opierał się na dokumentach ujawnionych w trakcie przewodu sądowego w postaci: wydruków przedmiotowych ogłoszeń, informacji uzyskanych od administratorów portali internetowych www.wroclawiak.pl, www.gdansk.ogloszenia24.pl, www.trojmiasto.pl, informacji od (...) Sp. z o. o. oraz od Grupy (...) sp. z o. o., danych o karalności, Nie budzą one bowiem żadnych wątpliwości, co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Nadto zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, przy zachowaniu wymogów przewidzianych w obowiązujących przepisach prawa. Podkreślić również należy, że żadna ze stron nie kwestionowała w toku postępowania prawdziwości, ani wiarygodności żadnego z dokumentów ujawnionych w toku rozprawy.

Podstawę ustaleń faktycznych w zakresie poczytalności oskarżonej w chwili popełnienia zarzucanego jej czynu i w czasie postępowania stanowiła przeprowadzona w sprawie opinia sądowo-psychiatryczna. Biegli zawarli w omawianej opinii szczegółowe sprawozdanie z przeprowadzonych badań oraz uzasadnili swoje wnioski odnośnie stanu psychicznego oskarżonej w inkryminowanym czasie oraz w chwili badań. Sąd, uznając opinię za jasną, pełną i nie budzącą zastrzeżeń co do wiedzy i bezstronności sporządzających ją biegłych, przyjął płynące z niej wnioski za własne.

Przechodząc do oceny zgromadzonych dowodów osobowych, należy w pierwszej kolejności zaznaczyć, iż – mając na uwadze wyjaśnienia złożone przez oskarżoną na rozprawie – stan faktyczny w przedmiotowej sprawie był co

do zasady bezsporny. Za w pełni wiarygodne uznano zeznania A. B. i M. S.. Relacje wymienionych świadków były logiczne, wzajemnie zgodne i konsekwentne w toku całego postępowania, a ponadto znalazły potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym w szczególności w postaci wydruków przedmiotowych ogłoszeń, informacji uzyskanych od administratorów portali internetowych wroclawiak.pl, www.gdansk.ogloszenia24.pl, www.trojmiasto.pl, informacji od (...) Sp. z o. o. oraz od Grupy (...) sp. z o. o. oraz wyjaśnień oskarżonej złożonych na rozprawie. Podkreślić należy, że - mimo niewątpliwego pokrzywdzenia A. B. działaniami D. J. (1) – wymienieni świadkowie starali się przedstawiać opisywane zdarzenia w sposób możliwie obiektywny, nie dążąc do powiększenia stopnia winy oskarżonej ani nie wyolbrzymiając negatywnych skutków jej działań.

Jako wiarygodne ocenił Sąd wyjaśnienia oskarżonej złożone na rozprawie (w zakresie dotyczącym zarzucanego jej przestępstwa), w których przyznała się ona do popełnienia zarzucanego jej czynu i zrelacjonowała jego przebieg zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. Jednocześnie D. J. (1) nie podtrzymała swych wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym.

W świetle zebranego materiału dowodowego sprawstwo oskarżonej co do popełnienia zarzucanego jej czynu nie budziło wątpliwości. Zdaniem Sądu pewnym jest to, że D. J. (1) w okresie od 20 do 21 września 2014 r. w G. podszywając się pod A. B. wykorzystwała jej wizerunek w postaci zdjęć oraz dane osobowe, które zamieściła na założonych przez siebie w trzech portalach internetowych – www.ogloszenia.trojmiasto.pl, www.wroclawiak.pl i www.gdansk.ogloszenia24.pl ogłoszeniach o świadczeniu usług erotycznych, w celu wyrządzenia pokrzywdzonej szkody osobistej, wyczerpując znamiona przestępstwa z art. 190a § 2 k. k.

Odpowiedzialności przewidzianej w art. 190a § 2 k. k. podlega ten, kto podszywając się pod inną osobę, wykorzystuje jej wizerunek lub inne jej dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej lub osobistej. Przestępstwo to jest przestępstwem umyślnym, zaliczonym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, który w tym przypadku oznacza wyrządzenie szkody majątkowej lub osobistej. Sprawca podejmując działania musi mieć wyobrażenie pożądaną dla niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Powyższe ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia tego przestępstwa z zamiarem ewentualnym.

Przy wymiarze kary Sąd oparł się o dyrektywy z art. 53 k. k. Sąd miał przy tym na względzie stopień społecznej szkodliwości czynu, którego dopuściła się oskarżona, stopień jej zawinienia. Sąd kierował się przy tym celami zapobiegawczymi i wychowawczymi przypisanymi karze, a także okolicznościami związanymi z kształtowaniem świadomości prawnej społeczeństwa.

Stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonej Sąd ocenił jako znaczny, mając na uwadze przesłanki wymienione w art. 115 § 2 k. k. W pierwszej kolejności Sąd miał na uwadze rodzaj i charakter naruszonego dobra. Czyn z art. 190a § 2 k. k. wymierzony jest przeciwko jednemu z najistotniejszych dóbr chronionych prawem, tj. przeciwko wolności. Działanie oskarżonej wymierzone było przeciwko osobie, którą dobrze znała i z którą przez kilka lat pozostawała w relacji koleżeńskiej. Rozmiary wyrządzonej i grożącej pokrzywdzonej szkody (krzywdy) były niebagatelne, aczkolwiek A. B. zeznając na rozprawie starała się je przedstawić w sposób mocno wyważony. Niewątpliwie jednak przez kilka miesięcy odbierała ona telefony i sms – y (często o niewybrednej treści) od mężczyzn zainteresowanych rzekomo świadczonymi przez nią usługami erotycznymi. Ponadto pokrzywdzona żywiła obawy związane z faktem upublicznienia jej wizerunku w takim kontekście (tj. kontekście odpłatnego świadczenia usług seksualnych), jej numeru telefonu oraz przybliżonego miejsca zamieszkania (vide: k. 10 załącznika nr 10 do a/o). Przedmiotowe ogłoszenia mogły mieć również wpływ na życie zawodowe pokrzywdzonej, mając na uwadze jej wykształcenie i wykonywany zawód (vide: k. 164 zbioru C). Sąd miał na względzie także działanie oskarżonej z zamiarem bezpośrednim kierunkowym oraz natężenie złej woli sprawcy. Działanie D. J. (1) było rozciągnięte w czasie – w dniu 20 września 2014 roku podszywając się pod A. B. umieściła na portalach internetowych www.ogloszenia.trojmiasto.pl oraz www.gdansk.ogloszenia24.pl ogłoszenia o odpłatnym świadczeniu usług erotycznych przez pokrzywdzoną, wykorzystując jej dane osobowe, numer telefonu oraz zdjęcia pokrzywdzonej ściągnięte z jej konta na portalu F., następnego dnia – 21 września 2014 roku – umieściła analogiczne ogłoszenie

jeszcze dodatkowo na portalu internetowym www.wroclawiak.pl. (...) po umieszczeniu przedmiotowych ogłoszeń, mając pełną świadomość, iż A. B. doznaje już ich skutków (w postaci telefonów i sms-ów otrzymywanych od mężczyzn zainteresowanych rzekomo świadczonymi przez nią usługami), oskarżona kontynuowała swoje działania wymierzone przeciwko pokrzywdzonej, nie wyczerpujące już wprawdzie znamion przestępstwa (przynajmniej ściganego z oskarżenia prywatnego), jednak nadal godzące w dobre imię pokrzywdzonej. I tak – 22 września 2014 r. D. J. (1) wysłała wiadomość do M. S. z linkiem do przedmiotowego ogłoszenia na portalu www.ogloszenia.trojmiasto.pl i adnotacją, że nie wiedziała, że im się nie przelewa i że jego dziewczyna musi dorabiać. Ponadto na profilu F. umieściła link do powyższego ogłoszenia z komentarzem, że widzi, że A. B. znalazła sobie nowy zawód. Oskarżona kontaktowała się również z matką M. S., pytając ją, czy wie, czym zajmuje się pokrzywdzona, że jest prostytutką, że jest uzależniona od seksu, narkotyków i alkoholu. Dodatkowo w dniu 22 września 2014 r. A. B. otrzymała od oskarżonej sms – a o treści: „ piękne było to ogłoszenie, prawie się posikałam, jak mi je przysłali i to nie moja robota, jak się żaliłaś koleżance, ale wiem, kto ci to zrobił i sponsoruję jej kolejne pomysły, bo bardzo mi się podobają”, który to sms wzbudził w pokrzywdzonej obawę, iż D. J. (1) będzie kontynuowała działania na jej szkodę.

Jako okoliczność łagodzącą, przemawiającą na korzyść oskarżonej Sąd poczytał jej uprzednią niekaralność oraz fakt, iż na rozprawie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Sąd miał również na uwadze, iż w posiadanie zdjęć pokrzywdzonej wykorzystanych w przedmiotowych ogłoszeniach, oskarżona nie weszła w sposób nieuprawiony, albowiem zdjęcia te były wówczas ogólnodostępne na profilu A. B. na portalu F.. Okoliczności łagodzącej przy wymiarze kary nie może natomiast stanowić – zdaniem Sądu - motywacja oskarżonej, która wyjaśniła, że powodem jej działania było to, że pokrzywdzona rozbiła jej związek z M. S., „wskoczyła mu do łóżka i nastawiła go przeciwko niej”. Na marginesie należy zauważyć, że A. B. i M. S. przedstawiali w tym zakresie odmienną wersję wydarzeń (podając, że związali się ze sobą we wrześniu 2014 r., podczas gdy M. S. wyprowadził się od oskarżonej latem tego roku), jednak abstrahując już nawet od kwestii, która z wersji jest prawdziwa, podkreślić należy, że popełnienie przestępstwa na szkodę innej osoby nie może być uznane za dopuszczalny sposób rozwiązywania tego typu konfliktów międzyludzkich.

Mając powyższe na względzie, Sąd - przy zastosowaniu art. 37 a k. k. - wymierzył oskarżonej karę 150 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda. Zdaniem Sądu, kara taka jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, stopnia zawinienia i postawy oskarżonej oraz spełnia należycie wymogi prewencji ogólnej i szczególnej. Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny, Sąd miał na względzie warunki osobiste i rodzinne oskarżonej oraz jej stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Zauważyć należy, że wymierzenie za czyn zagrożony co do zasady wyłącznie karą pozbawienia wolności (do lat 3), samoistnej kary grzywny, nie może być uznane za karę rażąco surową.

Ponadto, celem zadośćuczynienia pokrzywdzonej za doznaną przez nią krzywdę, Sąd na podstawie art. 46 § 2 k. k. zasądził od D. J. (1) na rzecz A. B. nawiązkę w kwocie 3.000 złotych.

Sąd rozważał możliwość zastosowania wobec oskarżonej dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania karnego, o co wnosił obrońca oskarżonej, jednak - w ocenie Sądu - w sprawie nie zaistniały wszystkie przesłanki z art. 66 § 1 k. k., warunkujące możliwość skorzystania z tej instytucji. Przede wszystkim nie sposób uznać, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, co zostało omówione w powyższych rozważaniach. Sąd miał na uwadze również postawę oskarżonej w toku postępowania przygotowawczego, która nie poprzestała na nieprzyznaniu się do popełnienia zarzucanego jej czynu (co stanowi oczywiście jej prawo), ale również starała się fałszywie skierować ściganie przeciwko pokrzywdzonej, wyjaśniając, że A. B. ukradła jej dokumenty, jej nagie zdjęcia, komputer. Sąd uwzględnił także, że pomimo, iż od popełnienia czynu będącego przedmiotem niniejszego postępowania minęło prawie dwa i pół roku, D. J. (1) nie przeprosiła pokrzywdzonej ani w żaden sposób nie naprawiła wyrządzonej jej szkody. Oskarżona tłumaczyła to faktem, że nie mogła tego zrobić osobiście, bo zerwała wszelki kontakt z pokrzywdzoną, jednak – zdaniem Sądu – nie stało to na przeszkodzie temu, by D. J. (1) uczyniła to chociażby pisemnie (za pośrednictwem poczty tradycyjnej czy mailowej). Wprawdzie A. B. przyznawała, że rzeczywiście początkowo nie chciała przyjąć od oskarżonej przeprosin z uwagi m. in. na fakt, że ta oskarżała ją o kradzież komputera, jednocześnie na rozprawie podała jednak, że w chwili obecnej przyjęłaby przeprosiny (k. 38), mimo to słowa przeprosin ze strony D. J. (1) nadal nie padły. Reasumując, zdaniem Sądu, w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione przesłanki

warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonej, której przypisano popełnienie umyślnego przestępstwa o znacznym stopniu społecznej szkodliwości.

Sąd obciążył oskarżoną kosztami sądowymi w całości, nie znajdując podstaw do zwolnienia jej z tego obowiązku.